

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Ostravě**, se sídlem Havlíčkovo nábřeží 1835/34, Ostrava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 5. 2021, č. j. 25 A 87/2021 – 7,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 10. 6. 2021 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) směřující proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Ostravě, jímž byla pro nedostatek pravomoci soudu podle § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného – usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 2. 2021, č. j. 25 A 26/2021 – 7.

[2] Podle § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s., *soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“).*

[3] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.*

[4] Stěžovatel v projednávané věci podal u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) „žalobu“ proti rozhodnutí tohoto soudu vydanému v řízení o žalobě podané stěžovatelem v jiné věci. Soudní řád správní nicméně nepřipouští, aby bylo správní žalobou napadeno rozhodnutí jiného (obecného) soudu (srov. výše citovaný § 4 odst. 1 s. ř. s., dle něhož soudy rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy).

Jakkoliv bylo podání stěžovatele učiněné u krajského soudu označeno jako „žaloba“, je zřejmé, že v uvedených souvislostech se dle jejího obsahu o žalobu ve správním soudnictví vůbec nemohlo jednat, a toto podání tudíž ani nebylo „způsobilé“ řízení o žalobě zahájit. Bylo proto zcela namístě, aby krajský soud vyrozuměl o této skutečnosti stěžovatele toliko neformálním přípisem a věc bez dalšího odložil. Rozhodl-li krajský soud o odmítnutí stěžovatelovy „žaloby“ usnesením, poskytl mu tím určitý procesní „*nadstandard*“, který nicméně nemůže neexistenci návrhu jako jednu z podmínek řízení zhojit.

[5] Jestliže pak stěžovatel napadl takovéto usnesení kasační stížností, nelze na ni hledět jako na kasační stížnost podanou proti usnesení o odmítnutí návrhu ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. (neboť o návrh se v případě jeho „žaloby“ vůbec nejednalo) a je nutno ji hodnotit jako nepřipustnou ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[6] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

[7] Nejvyšší správní soud pro úplnost uvádí, že stěžovatel v kasační stížnosti namítl podjatost předsedy senátu krajského soudu Mgr. Jiřího Gottwalda. Uplatněnou námitku podjatosti soudce krajského soudu posoudil Nejvyšší správní soud jako opožděnou. Jednou z podmínek pro rozhodnutí soudu o vyloučení soudce z projednávání a rozhodování určité věci podle § 8 odst. 5 s. ř. s. je skutečnost, že je řízení o této věci stále vedeno a že o věci samé nebylo ještě rozhodnuto. I pokud by stěžovatel zamýšlel předmětným tvrzením uplatnit námitku zmatečnosti řízení před krajským soudem, nemohla by být úspěšná. Podjatost soudce totiž nelze namítat z důvodu jeho postupu a rozhodování ve věci projednávané soudem, což je stěžovateli známo i z dřívějších rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (viz např. usnesení ze dne 17. 7. 2014, č. j. Nao 232/2014 - 18, ze dne 19. 6. 2014, č. j. Nao 239/2014 - 28, nebo ze dne 21. 10. 2014, č. j. 8 As 136/2014 - 67).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 17. června 2021

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu